

РЕШЕНИЕ

№ 747

гр. София, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светла Станимирова

Членове: Рени Ковачка
Васил Василев

при участието на секретаря Ива Андр. Иванова
като разгледа докладваното от Васил Василев Въззивно търговско дело № 20221001000414 по описа за 2022 година

Производството е по чл.267 и сл. от ГПК.

Делото е образувано по въззивна жалба от „Ай Джи 7" ЕООД. гр.София, ЕИК 130675346 против Решение № 261598 от 15-12-2021 г. по т.д. № 2260 по описа на СГС за 2020 г. ТО, 20-ти състав, с което Дружеството е осъдено да заплати на Сдружение „Музикаутор“. гр.София, сумата от 7000 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди за извършено нарушение на авторско право, ведно със законната лихва от 20-11- 2020 г. до погасяването; осъдено е да разгласи за своя сметка диспозитива на решението в два всекидневника и чрез телевизионна организация с национално покритие; както и да заплати на основание чл.78, ал.1 от ГПК сумата от 1610 лв. разноски.Поддържа се,че обжалваното решение е незаконосъобразно.Счита се за неправилен извода на първоинстанционния съд за това ,че са налице всички елементи от фактическия състав на извършеното нарушение като в тази връзка се позовава на неправилно интерпретация на събраните по делото доказателства и изградени въз основа на тях неправилни правни изводи. Счита се ,че първоинстанционният съд е акцентирал върху заинтересовани свидетелски показания ,без да отбележи тяхната противоречивост и неяснота.

Твърди се ,че процесното нарушение не е установено по надлежния ред ,че ищецът не е правно легитимиран да установява нарушения по ЗАПСП и че липсва годно доказателствено средство за установяване на нарушението. Поддържа се ,че ищецът не е търпял вреди от твърдяното нарушение и че липсва противоправно поведение, от което да са произтекли вреди.Иска се обжалваното решение да бъде отменено и вместо него бъде постановено решение,с което предявените искове бъдат отхвърлени.Претендират се напревените по делото разноси в двете инстанции.

В срок е подаден писмен отговор от Сдружение“ Музикаутор“,в който се прави искане за отхвърляне на въззивната жалба като неоснователна и за потвърждаване на първоинстанционното решение. В писмения отговор е взето отношение по всяко от оплакванията на жалбоподателя с развити доводи за тяхната несъстоятелност. Счита се , че правилно първоинстанционният съд е кредитирал събраните свидетелски показания като ясни, логични, непротиворечиви и кореспондиращи с останалите доказателства по делото. Поддържа се несъстоятелност на твърдението на жалбоподателя ,че ищецът не бил търпял вреди като поддържа ,че неоторизираното ползване на музикални произведения за публично изпълнение комулира за носителите на авторски права вреди под формата на пропуснати ползи.Претендират се разноси за въззивното производство.

Софийският апелативен съд , като взе предвид подадената въззивна жалба, съдържащите се в същата оплаквания, съобразявайки събраните по делото доказателства намира следното от фактическа и правна страна:

Въззивната жалба е подадена в срока по [чл. 259, ал. 1 от ГПК](#) от жалбоподателя, у когото е налице правен интерес от обжалването,срещу подлежащ на оспорване съдебен акт, поради което е допустима и следва да бъдат разгледана по същество.

Първоинстанционното производство е образувано по искова молба от Сдружение „Музикаутор“. гр.София против „Ай Джи 7" ЕООД. гр.София, ЕИК 130675346 ,с която са предявени искове с правно основание чл. 95, ал. 1 и чл. 95б, ал. 1, т. 6 вр. чл. 94с, ал. 2 ЗАПСП.Ищецът поддържа,че е организация за колективно управление на авторски права, регистрирана по реда на ЗАПСП в регистъра на Министерство на културата, считано от 1994 г. На основание чл. 94а, ал. 2 ЗАПСП ищецът имал право да управлява правата

на авторите на различни музикални произведения, сред които и As we do our thing (The Allergies), Deep space (Mario Biondi Feat. James Taylor), Feeling good (Ms. Lauryn Hill), Reggae Makossa (Manu Dibango), Spooky (Dusty Springfield), The one I've loved (4 to the bar) и Tiempo Y Silencio (Cesaria Evora § Pedro Guerra), по силата на договори, сключени с организациите, чиито членове са тези автори. Ответното дружество стопанисвал заведение, находящо се в гр. София, бул. „Шипка“ №44, където на 19.03.2019 г. разпространил публично, но без разрешение от авторите, горепосочените музикални произведения, с което нарушил авторските им права и това довело до неправомерното използване на произведенията авторите претърпели имуществена вреда под формата на пропусната полза. Предвид на това ищецът претендира обезщетение в размер на по 500 лв. за нарушаване на правото върху музиката и върху текста за всяко едно от разпространените без разрешение произведения или общо 7 000 лв., ведно със законната лихва от предявяване на исковете до погасяването. Моли също за осъждане на ответника да разгласи диспозитива на решението. Претендира разноски.

Ответникът оспорва предявените искове като поддържа, че не е възпроизвеждал тези музикални произведения в стопанисвания от него търговски обект. Поддържа, че към процесната дата по силата на договорни отношения с трето лице озвучавал заведението с произведения, върху които имал отстъпени права за разпространение и достъпът до които се осъществявал чрез интернет портал до сървъра на третото лице.

За да постанови обжалваното решение СГС приел, че по делото не е спорно, че към 19.03.2019 г. ответникът е стопанисвал по търговски начин заведение, находящо се в гр. София, бул. „Шипка“ №44. На тази дата заведението било посетено от свидетеля П. – лице, комуто ищецът е възложил да извършва посредничество при сключване на договори за преотстъпване на права за публично изпълнение на музикални произведения. Свидетелят посетил лятната градина на заведението, където звучала музика от 2-4 тонколони, разположени в ъглите. Използвайки мобилен софтуер за идентифициране на музикални произведения („Шазам“), свидетелят установил, че сред излъчваните музикални произведения били и посочените по-горе седем музикални произведения. Непосредствено след идентификация на песните с мобилното приложение свидетелят извършил и втора проверка чрез възпроизвеждане на разпознатите песни в уебсайт за видеосподеляне.

След като установил идентичността им, свидетелят изпратил на ищеца списък на идентифицираните песни с цел да се извърши справка дали същите са сред произведенията, с управлението на правата, върху които ищецът в качеството си на организация за колективно управление на права е натоварен. Точното наименование на песните свидетелят установява чрез разпознаване на предявения му в съдебното заседание на 10.09.2021 г. документ /стр.72 и 73 от делото на СГС/, обективиращ електронната кореспонденция. От заключението на назначената експертиза се установява, че процесните права са предоставени на ищеца в горепосочения смисъл, тъй като авторите на текста и композиторите на процесните музикални произведения са членове на чуждестранни организации за колективно управление на права, с които ищецът има сключени договори за взаимно представителство както към момента на процесното нарушение, така и към момента на предявяване на исковете.

За да уважи предявения иск по чл. 95, ал. 1 ЗАПСП съдът приел от правна страна, че за основателността им ищецът следва да установи, че процесните произведения са годни обекти на авторското право; че има активна легитимация да предявява права за обезщетение във връзка с нарушение на процесните авторски права; че ответникът е използвал процесните произведения чрез излъчването им по начин, даващ възможност произведението да бъде възприето от неограничен брой лица; че от нарушението са настъпили вреди, размерът на които се определя от съда по критериите, заложили в чл. 95, ал. 3 и ал. 4 ЗАПСП, а при липса на точни данни – при условията на чл. 95а ЗАПСП. С оглед заключението на експертизата съдът е приел, че ищецът е легитимиран да търси защита при нарушаване на авторските права върху текста и музиката на процесните музикални произведения. Съдът е приел за неоснователно възражението на ответника, че в случаите, в които произведението се излъчва по радио (според показанията на доведения от ищеца свидетел Петров), правоимащ да търси такава защита е съответната радиоорганизация като носител на сродни права. Обект на сродното право по чл. 72, т. 4 ЗАПСП е програмата като съвкупност от творчески елементи, а не отделните музикални произведения, включени в нея, и в този смисъл радиоорганизацията няма права върху съставните произведения, вкл. право да търси защита за нарушени авторски права върху

тях. Съдът е приел, че е ответникът не е имал разрешение нито от колективната организация, нито от авторите да излъчи публично произведенията, което налага извода, че същият е използвал произведенията по смисъла на чл. 18, ал. 2 ЗАПСП без да има право, което съставлява нарушение на авторските права върху тях. Ирелевантно е дали публичното изпълнение е било опосредено чрез излъчване на радиопрограма, тъй като когато последната се излъчва на публично място, то лицето, което я излъчва, на свой ред се явява разпространител на включените в програмата произведения. По отношение на размера на обезщетението съдът е приел, че следва да се приложи разпоредбата на чл. 95а, ал. 1, т. 1 ЗАПСП, като с оглед обстоятелствата, при които е извършено нарушението – еднократно и пред неголяма аудитория, размерът на обезщетението следва да се определи в неговия законов минимум – по 500 лв. за всяко нарушено авторско право.

Софийският апелативен съд счита, че обжалваното решение е незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено.

Съдът счита, че наведените от жалбоподателя пред настоящата инстанция срещу възприетото от първоинстанционния съд наличие на кумулативните предпоставки на чл. 95, ал. 1 от ЗАПСП възражения са основателни. Твърдяното от ищеца нарушение на авторски права по описания в исковата молба начин е факт, който подлежи на установяване от него при условията на пълно и главно доказване. В тази връзка ищецът е ангажирал по делото единствено свидетелски показания, от които преки такива са само тези на свидетеля П., с който свидетел ответника по делото имал договор за посредничество. С оглед дадените от свидетеля показания, съдът намира, че следва да намери приложение разпоредбата на чл. 172 ГПК – същите следва да се преценяват с оглед всички други данни по делото, като се има предвид евентуалната заинтересованост на свидетеля. Съдът счита, че за присъствието на свидетеля в заведението на посочената дата на са налице убедителни доказателства. От представения по делото касов бон може да се установи, че на 19.03.2019 год. в 13.26 часа в касовия апарат на заведението е регистрирана покупка на посочените артикули, но по никакъв начин не може да се направи извод, че тази покупка е направена от свидетеля. Констативен акт за извършена към този момент проверка относно озвучаването в процесното

заведение и за резултатите от нея не е съставен и подписан от този и други присъстващи по това време и на това място свидетел – такъв нито е представен по делото, нито се твърди да е съставян. От показанията на свидетеля не се установява, същият да е влязъл в контакт с някой от персонала на заведението по повод музикалните произведения възпроизвеждани в заведението, с което да се потвърди присъствието на свидетеля в заведението. Предвид на това съдът счита, че по делото не са ангажирани доказателства, че свидетелят П. наистина е посетил заведението на посочената дата. Няма и съставен от правоимащия орган Министерство на културата административен акт за нарушение, а няма и твърдения същият да е бил сезиран със съответен сигнал в тази връзка. Представеното уведомителното писмо от ищеца до ответника от 21.03.19г. /лист 26 / е последващо на извършената проверка и няма доказателства да е връчено на ответното дружество. От друга страна съдът счита, че свидетеля П. е заинтересован от изхода на делото, поради това, че същият в качеството си на посредник на ответното сдружение, по силата на договора от 30.06.15г., получава възнаграждение за привлечените ползватели.

Поради това съдът счита, че от събраните по делото доказателства, по делото не са ангажирани доказателства, че на посочената дата от страна на жалбоподателя е извършено нарушение по чл.95, ал.1 от ЗАПСП.

Следва да се има предвид и това, че при така описаните действия на посредника на ищцовото сдружение, за които ответника не е известен, същият е в невъзможност да се защити или да организира защитата си към датата на претендираното нарушение. Нереалистично е и да се мисли, че след като са изминали близо две години от датата /19.03.19г./ на претендираното нарушение до датата на получаване на исковата молба на 04.02.21г. представляващите ответното дружество или техните служители имат спомен дали на 19.03.19г. около 13,30ч. музикалната уредба на заведението е работила и евентуално – каква музика е била възпроизвеждана.

С оглед на горното обжалваното решение е незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено изцяло и вместо него бъде постановено решение, с което предявените искове бъдат отхвърлени.

Предвид решението по делото на основание чл.78, ал.1 във връзка с чл.273 от ГПК ответника по жалбата следва да бъде осъден да заплати на

жалбоподателя направените по делото разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 550лв. и за д.т.157,56лв.

Водим от горното Софийският апелативен съд

РЕШИ:

Отменя изцяло Решение № 261598 от 15-12-2021 г. по т.д. № 2260 по описа на СГС за 2020 г. ТО, 20-ти състав ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВЯВА:

Отхвърля предявените от Сдружение „Музикаутор“,гр.София,ЕИК 831005050 искове за осъждане на „Ай Джи 7" ЕООД. гр.София, ЕИК 130675346 да заплати сумата от 7000 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди за извършено на 19.03.19г. нарушение на авторско право, ведно със законната лихва от 20-11- 2020 г. до погасяването и да разгласи за своя сметка диспозитива на решението в два всекидневника и чрез телевизионна организация с национално покритие.

Осъжда Сдружение „Музикаутор“,гр.София,ЕИК 831005050 да заплати на „Ай Джи 7" ЕООД. гр.София, ЕИК 130675346 направените по делото разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 550лв. и за д.т.157,56лв.

Решението не подлежи на касационно обжалване на основание чл.280,ал.3,т.1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____